

Italië.

ROME, den 26 April.

De volgende nota is door den ambassadeur van Frankrijk aan den Heiligen Stoel overgelegd. (zie ons vorig nummer).

De ondergeteekende, ambassadeur van Frankrijk te Rome heeft met erkentelijkheid de mededeeling ontvangen, welke Z. Em. de kardinaal Bernetti, pro-secretaris van staat van Zijne Heilichheid, hem wel heeft gelieven te doen van een stuk, gedrukt te Ancona, en uit hetwelk zoude volgen, dat de bevorderaars en deelhebbers aan den opstand in de pauselijke staten eene verschooning voor hun gedrag hebben durven zoeken in gewaande beloften van bescherming, welke het fransche gouvernement hun zou gedaan hebben.

De ondergeteekende heeft niet zonder een levendig gevoel, de bewerkers van dat genootschap zoodanig kunnen misstap kunnen zien verzwaren, door met de klaarlijkheid der daadzaken even strijdige, als voor Frankrijk beleedigende lasteringen. De ondergeteekende weet dat deze betuigingen door de bezadigde mannen uit alle landen op hare regte waarde geschat zijn, en het gevoel der waardigheid van Frankrijk verbiedt hen alle soort van verdediging.

Desniettemin verheugt zich de ondergeteekende op de herhaling van de bewijzen van belangstelling en bezorgdheid, welke het gouvernement van den aller christelyksten Koning aan den Heiligen Vader gegeven heeft, zoodra hij onderrigt was van den opstand, die te Bologne was uitgebarsten en zijnen meermalen geopenbaarden wil om getrouw te blijven aan de tractaten, welke de tijdelijke souvereiniteit van den Heiligen Stoel waarborgen. Deze bedoelingen, deze gevoelens, voor weinige dagen zoo luide geopenbaard en bevestigd door de oprechte verklaringen, welke het fransche ministerie, in tegenwoordigheid van de afgevaardigden der natie, gegeven heeft, zullen ongetwijfeld genoegzaam zijn, om aan de sedert korten tijd verspreide tijding van de op handen zijnde aankomst van een fransch leger in Italië, met het oogmerk om eene nieuwe poging tot opstand te ondersteunen, alle geloof te benemen. De ondergeteekende haastom zich op deze verklaring even als op het voorgaande, de volledigste en uitdrukkelijkste verzekeringen te geven.

Het fransch gouvernement wil niet of zal nooit willen in de pauselijke staten ondernemingen beschermen, welke even misdadig als zinneloos zijn, waarvan het onfeilbaar uitwerksel zijn zoude nieuwe ongelukken over de volken te halen, en de uitvoering der edelmoedige ontwerpen welke, de Heilige Vader voor hun geluk ontworpen heeft, te vertragen.

Vol van vertrouwen op de bedoelingen van den Heiligen Vader, zal de ondergeteekende zich altoos gelukkig achten, door alle middelen, welke in zijne magt staan, te mogen medewerken aan derzelver uitvoering, en verzoek hij Z. Em. den kardinaal Bernetti, de verzekering en de hulde zijner verbodige hoogachting te willen aannemen.

Rome, den 19 april.

(geteekend.) graaf de St. Aulaire.

Van den 1 Mei.

Z. H. heeft eene algemeene amnestie verleend. In dezelve zijn allen begrepen en kunnen allen, met 's Pausen verlof, tot hunnent terug keeren, ja zelfs grootendeels zonder dat verlof, indien zij zich slechts naar de bestaande wetten gedragen. Van de amnestie zijn alleen diegenen uitgezonderd, welke de acte van 's pausen afstelling onderteekend en alle opper officieren, van den rang van kapitein af, die de kokarde verwisseld hebben. Daar deze bepalingen nu slechts een aantal lieden treffen, welke bovendien reeds buitenlands zijn, zoo kan deze amnestie als algemeen beschouwd worden, en zoo dat zij in de de liberaalste staten niet vollediger zou kunnen verleend worden.

TURIN, 30 April.

Al wat men u vertelt omtrent de inzichten van Oostenrijk omtrent Piemont, bij gelegenheid van het overlijden des laatsten Konings Karel Felix, en van eene zamenzwering, ten voordeele van den hertog van Modena, is niet anders dan een lang zamenzweefsel van valscheden, welks doel is: het land te kwelen, den haat tegen Oostenrijk op te wekken en het fransche gouvernement tot eene onderneming tegen Italië te noodzaken.

De prins de Carignan, als de eenige mannelijke afstammeling van het koninklijk huis van Savoye, had hetzelfde regt, om de opvolger te zijn van Koning Karel Felix, als of hij zijn eigen zoon geweest was. Het congres van Weenen verleende hem dit

regt niet; het erkende in hem hetzelfde. Ook werd, gedurende al den tijd van de ziekte van Karel Felix, en op den dag zijns overlijdens, de rust te Turin, in geheel Piemont, in Genua of Savoye, geen oogenblik gestoord. Koning Karel Felix was bijna veertien dagen achtereen zieltoegende, ofschoon altijd volkomen zijn verstand behoudende en van tijd tot tijd eenen opgeruimden en geenszins neerslagtigen geest toonende. De prins de Carignan besteedde zijne zorgen aan hem. De Koning gaf hem taadgevingen, beval hem vuriglijk het geluk zijner volken aan; en zijne laatste gesprekken waren vol van aandoening en teederheid.

Er liepen inderdaad geruchten van zamentweering in Turin; maar deze waren zoo belagchelijk, dat zij niemand misleidden. Bijna de geheele wereld was van die zamenzwering: de Koningin, weduwe van Victor Emmanuel, de gouverneurs van Genua, van Novare, van Alexandrie, alle ministers met uitzondering van dien van binnenlandsche zaken, alle kolonels en alle troepen, die, zoo als men zeide, den hertog van Modena tot Koning moesten uitroepen, zoude tegen de troon opgestaan hebben. Het zoude, om niets anders te zeggen, in de piemontezen eene groote domheid verraden hebben, indien zij geloofden dat zij aan eenen hertog van Modena de voorkeur zouden willen geven boven eenen prins van Savoye, die sedert het jaar 1814 onafgebroken voor de eenige erfgenaam van den troon erkend is.

Tot de bron opklimmende heeft men bevonden, dat die geruchten uit Lijon, Grenoble Parijs en Milaan kwamen. Maar zij misleidden, zoo als ik gezegd heb, geen der inwoners van het land, ofschoon men verzekert, dat er te Turin leden van het corps diplomatiek geweest zijn welke daaraan geloof hebben geslagen, en die beweerden den prins de Carignan ernstig voor te hebben gewaarschouwd. De eigenlijke zaak is, dat Z. M. Karel Albert, op het oogenblik van het overlijden van Karel Felix, niet alleen zonder tegenspraak, maar met blijdschap voor Koning erkend werd en zulks wel, door de grootste hoop te geven op een regtvaardig en wijs gouvernement, en niets anders bedoelende dan het grootste geluk des volks.

Van den 2 Mei.

Sedert de komst van Karel Albert, prins de Carignan tot den troon, heeft de administratie eene groote activiteit aangenomen. Den eersten dag heeft de nieuwe Koning tot twee uren des morgens gewerkt om het nieuwe plan, hetwelk hij voornemens was te volgen, vast te stellen. Ook heeft hij de geruchten betrekkelijk de vorderingen der Oostenrijkers en tot eene zamenzwering, waarvan men zelfs reeds de deelhebbers aanduidde doen verijdelen. Iedereen ziet en wil geen anderen Souverein dan Karel Albert. De Koning heeft tot kamerheeren benoemd de ridder Lacorte en den markgraaf de Sommariva die reeds zijne schildknapen waren.

Men spreekt van de ophanden zijnde oprigting van een nieuw ministerie, voor hetwelk men aanduidt de heeren Danzères, Montiglio, Salmes, Caccia, Villa Marina, Ciffenga en Perretti, mannen van groot aanzien. Ook duidt men voor het ministerie van financiën aan den graaf de Fornaris, een voor dat vak zeer bekwaam personaadje.

Er wordt gesproken van eene amnestie, welke de koning eerstdaags voor zekere misdaden zoude afkondigen en van eene algemeene vergetelheid voor misdaden van gevoelens. Men spreekt ook van een eenvormig wetboek, hetwelk de ontzettende hoeveelheid van tegenstrijdige wetten zou vervangen, welke dikwijls eene volstrekte verwarring ten gevolge hebben. In één woord, een ieder heeft een goed gevoel van den nieuwen Koning; men begroet zijne regering met geestdrift; allen stellen, en dat met alle regt, vertrouwen in hem. Hij wil alles met eigen oogen zien, en hij beschouwt de zaken uit een waarachtig oogpunt, hij verklaart zich over alles. Men zegt dat hij voornemens is, naar het voorbeeld van den grooten hertog van Toskanen, tweemaal in de week audientien te geven.

Morgen of overmorgen moet hij zijne plegtige intrede in de hoofdstad doen. Alvorens in de stad te gaan, zal hij revue over de troepen van het garnizoen houden; hij zal aankomen van Moncalier en door de nieuwe poort binnen komen.

(Le Temps.)

Oostenryk.

WEENEN, 5 Mei.

Eergisteren avond is, bij onzen hofkrijgsraad, een berigt uit Lemberg aangekomen, volgens hetwelk de generaal Dwernacki,

met een korps van 4000 man en zeventien stukken geschut, op het oostenrijksch grondgebied gerukt is en aldaar bescherming tegen de Russen gezocht heeft. Deze is hem dan ook op zekere voorwaarden toegestaan geworden. Het hem vervolgend russisch korps des generaaIs *Rudiger* had insgelijks de grenzen overschreden, om het gevecht, waarin het met *Dwornecki* gewikkeld was, voort te zetten, tot dat er een oostenrijksch officier, aan het hoofd van een eskadron husaren oprukte, zich tusschen de strijdenden wierp en het vuur deed ophouden. De Polen trokken daarop dieper het land in en de Russen lieten hen verder ongehinderd en onvervolgd trekken. Het schijnt, dat de grenzen, bij Kibonowika, in den Tarnopoller kreitz, langs welke de Polen in Gallicie ingebroken zijn, niet duidelijk genoeg afgekend waren, aangezien de generaal *Rudiger* naderhand, in dien zin, verontschuldigen wegens het schenden des grondgebieds heeft doen maken.

Van den 6.

Gisteren avond is het huwelijk tusschen Z. K. H. den groot-hertog van Oldenburg en H. K. H. de prinses *Cecilia*, zuster van prins *Gustaaf Wasa* van Zweden en dochter van den gewonen Koning van dat land, den kolonel *Gustafson*, in tegenwoordigheid van het geheele keizerlijke hof voltrokken.

— Vorst *Jablonowski*, voormaals onze gezant bij het napolitaansche hof, is, door Z. M. onzen Keizer, naar Turin gezonden, ten einde den prins de *Carignan* met zijne troonsbestijging geluk te wenschen.

— De alhier residentengende engelsche gezant, lord *Cowley* heeft gisteren zijne brieven van rappel bekomen en zal door sir *Frederik Lamb*, broeder van lord *Melbourne*, thans secretaris van staat voor de binnenlandsche zaken, vervangen worden.

Van den 7.

Daar zijn wegens het overschrijden der gallicische grenzen, onderscheiden elkander tegensprekende geruchten in omloop. Enige vrienden der Polen willen weten, dat slechts een gedeelte van het corps van *Dwornecki* in den Tarnopoller-kreiz gevlugt en nog geenszins ontwapend was, aangezien de Polen voorstellen gedaan hadden, die ter beoordeeling, herwaarts opgezonden waren. Deze hielden het voor mogelijk, dat de op het gallicische grondgebied gevlugte Polen, na de wapenen, die men hen echter meermalen zou, te hebben nedergelegd, tot aan de oud-poolsche grenzen, bij voorbeeld Krakau, zouden worden gebragt, van waar zij alsdan, ongehinderd, naar hun vaderland zouden kunnen terugkeeren. Anderen, daarentegen, zijn van gedachten, en naar ons oordeel, met vrij meer waarschijnlijkheid, dat de gevlugte poolsche manschappen, tot na den afloop der revolutie, in Oostenrijk zouden gehouden: doch het krijgsmaterieel naar Rusland gezonden zou worden.

Frankryk.

PARIS, 12 Mei.

De Sultan *Mehmond* heeft het volgend Keizerlijk besluit genomen onder dagteekening van den 11 februarij deses jaars. Deze acte bewijst hoe veel vorderingen de beschaving in dat land heeft gemaakt.

— De Grieken, de Armenianen, de katholieken Armenianen en de Joden zullen voortaan alle, even als de Turken en de Muzelmannen, voor de wet gelijk zijn. In het toekomstige zal geen Muzelman eenigen voorrang hebben, nog eenig regt genieten daardoor alleen dat hij Muzelman is. Want, volgens het gevoelen van den Sultan, maken alle onderdanen slechts één huisgezin, één enkel ligchaam uit; hoedanig het bijzonder geloofs begrip van een iegelijk ook zijn moge, hetwelk een voorwerp is, dat alleen het geweten des menschen betreft. Wat het gouvernement van den Sultan aangaat, hij zal in geene omstandigheid, welke het ook zijn moge, onderzoek doen naar den godsdienst, welke door den persoon, die zich voor hen veroot, beleden wordt.

— De onlusten in de Vendée bekomen dagelijks een verontwaardigend aanzien; zij zijn tegenwoordig zoo belangrijk, dat het koningschap van julij, bij gebrek van even zoo spoedige als krachtvolle maatregelen, met eenen ernstigen en bloedigen strijd in dat gedeelte der westelijke provincien bedreigd wordt.

— Van Lissabon wordt, in dagteekening van den 30 april, het volgende geschreven: Gisteren is een engelsch lineschip, met eene stoomboot dierzelfder natie, de *Taag* binnengeloopen. Daar werden nog vier andere schepen geseind. De aankomst dezer vloot had ten doel, om de door den engelschen consul gedane vordering tot satisfactie te ondersteunen.

— De laatste tijdingen uit Berlijn kondigen officieel de bedanking van den graaf van *Bernstorff*, minister van buitenlandse zaken en zijne vervanging door den baron de *Werther*, minister van Pruisen te Parijs, aan.

De heer von *Bernstorff* behoudt den titel van minister van staat en de zitting in den raad. De vermoedens van eene langdurige en werksame loopbaan, schijnen hem alleen tot zijne bedanking te hebben doen besluiten.

Men nosmt reeds onderscheidene opvolgers voor den heer *Werther*, als onder anderen den heer von *Humbolt*, den heer von *Lieberman*, enz, enz, maar er was nog geene keuze voor vast besloten.

Belgie.

BRUSSEL, 12 Mei

Het comité van het patriottische verbond heeft den navolgenden brief van den heer de *Lafayette* ontvangen.

« La Grange, 2 mei 1831.

«Mijne heeren!

«De vereerende voorkeur, welke gij u gewaardigd hebt mij te geven, door mijnen naam te hechten aan de plegtige openbaring uwer gevoelens, is een getuigenis van achting en toegenegenheid, welke mijn hart met eenen regtvaardigen hoogmoed en de levendigste dankbaarheid vervult, niet dat ik verwaard genoeg ben om te geloven dat mijne verdienste uwe goedheden evenaart of dat ik het geluk heb te hopen, dat mijne tegenwoordige staat aan de verwachting van uw vertrouwen kunne beantwoorden; maar ik gevoel mij dezelve waardig ten minste door mijne verrukking over de helgische omwenteling en door de volharding van mijne verknochtheid aan alle gevolgen van de herstelling onzer twee volken in hunne onverliesbare regten. — Ik ben dezelve ook waardig door mijnen eerbied voor het patriotismus, hetwelk uwe associatie heeft daargesteld, voor diensten, welke zij reeds aan de vrijheid en de publieke orde bewezen heeft en voor het gouvernement, hetwelk uwe bedoelingen heeft weten te waarderen, en daarin een nieuw middel van nationale verdediging tegen den inval en de intrigue te vinden. Na het genoeg te hebben gehad, den jeugdigen troon van Frankrijk van de eerste tijden af zich met uwe onafhankelijkheid geïdentificeerd te zien, door eenen met zijnen eigenen oorsprong, met het levensbeginsel van ons bestaan en met het heilig verbond der patriottische belangen overeenkomstige verklaring, terwijl ik voor het overige vreemd bleef aan de diplomatie der europische congressen en derzelver protocollen, zou het overbodig zijn hier mijne geloofsbelijdenissen betrekkelijk de souvereiniteit, de waardigheid en de integriteit van Belgie te herhalen; maar ik wil gaarne de grondige overtuiging uitdrukken, waarin ik verkeer, dat mijne landgenooten in die gevoelens ten uwen opzichte met zuivere bedoelingen en broederlijke toegenegenheid, van welke zij zich gelukkig zouden achten u krachtdadige bewijzen te geven, deelen. Ik verzoek u, de hulde van mijne erkentelijkheid, van mijne wenschen en van mijnen eerbied, wel aan de heeren leden van het centraal comité te willen aanbieden en die zelve aannemen.

(Geteekend)

LAFAYETTE.

— Te Gent is den 10 mei afgekondigd de volgende

D A G O R D E R:

Ik ondervind de behoefte, om u mijn genoegen te betuigen over de kalme en voorzigtige houding, die gij betoond hebt, op het oogenblik, dat de vijanden van ons land trachten die te vernielen. Gij gedraagt u als ware Belgen en goede patriotten; ik dank u uit naam des vaderlands.

Soldaten, al onze vijanden zijn niet buiten de grenzen. Zij, die den Regent, dien deugdzaam, door de geheele natie, door middel van hare vertegenwoordigers, gekozen man van zijnen zetel willen bonzen, deze zijn onze grootste vijanden. Misschien trachten zij, in naam der republiek, den burger-oorlog in ons midden te brengen, want, zoodra de Belgen elkander de hand niet meer geven, zullen zij, zonder hindernis, hun ontwerp uitvoeren, om het door uwe eenstemmige wenschen verbannen huis van Oranje-Nassau in Belgie te herstellen. De natie rekent op u, niet alleen, om de Hollanders te bestrijden, maar ook nog om haar tegen de rustverstoorders te beschermen. Soldaten, stoot hen van u, indien zij, om uwen moed te vleien, u van uwe officieren afscheidende, u aanzetteden, om, zonder bevel, naar de grenzen te trekken, want zij zouden, van uwe afwezigheid gebruik makende, zich bevljtigen, om hun verraad te volvoeren. Geeft het voorbeeld van gehoorzaamheid, van krijgstuicht en van getrouwheid aan uwen eed; dan, dappere kameraden, zullen wij onverwinnelijk zijn; laat ons de zinspreuk van onze heilige revolutie nooit vergeten.

Eendragt en magt! leve de Regent!

Gent,
den 10 mei 1831.

De generaal, de eerste militaire divisie
kommanderende,
(get.) ridder DE WAUTRIER.

Voor copie conform,
de majoor van den staf,
J. FETIS.

— Men berigt ons op het oogenblik, dat onze commissarissen den 8 dezer eene nieuwe conferentie met prins *Leopold* gehad hebben; men verzekert ons, dat de prins in deze bijeenkomst de helgische afgevaardigden geautoriseerd heeft, om in Belgie bekend te maken, dat hij genegen was, de kroon aan te nemen, dat hij nog slechts door eenige zwarigheden van bijzonderheden, welke hij hoopte uit den weg te zien geruimd, werd terug gehouden. Onze commissarissen hebben ook vele bijeen-

komsten gehad met Lord Grey, lord Palmerston en den prins de Talleyrand.

Van den 14.

De Regent heeft bij een besluit bepaald, dat, aangezien het aanbod van den graaf Felix de Merode, om zijn aandeel in de nationale belooning, als lid van het provisioneel gouvernement verdiend, en dat van den heer Nicolay, om de helft van het aandeel in gezegde belooning te besteden tot het oprigten van een gedenkstuk voor degenen, welke in de maand september jl. te Brussel gesneuveld zijn, en aangezien de menigte inschrijvingen, tot hetzelfde einde, door een groot aantal belgische burgers gedaan, — eene commissie zou daargesteld worden, ten einde eene mededinging tot een plan van gezegd gedenkstuk te openen. Deze commissie bestaat uit de heeren van der Linden d'Hoogvorst, generaal en chef der burger-wachten, Silvain van de Weyer, lid van het congres, graaf de Robiano, idem Solly, colonel, aide-de-camp van den Regent, graaf Amadeus de Beaufort, Navet en Paulinck, historie-schilders, Tieckman, inspecteur der bruggen en wegen, en Suys, architect der paleizen en nationale gebouwen.

— Volgens een rapport van den heer Buxen, militaire kommandant der provincie Luxemburg, zonden, op den 3 mei, behalve twee of drie pakjes voor ieder man, welke in handen der manschappen van het tweede regement gesteld zijn, aan de magazijnen van het groot-hertogdom gezonden en aldaar voorhanden zijn 3,450,000 patroonen.

— Volgens tijdingen uit Mons heeft het hof van assises, aldaar na eene zitting van onderscheidene dagen, verhoor van getuigen en pleitgedingen, de ondergenoemde personen, wegens plundering van de fabrieken en werkplaatsen, in den omtrek van Brussel, op den 26 augustus 1830, veroordeeld, tot ten toonstelling en dwangarbeid, en boeten, als:

	oud	dwangarbeid	boeten
Nicolaas Fortuine	50 jaren	voor 20 jaren	500 guld.
Joseph Jansen	30 "	12 "	300 "
Jacobus Huigen	39 "	10 "	200 "
Petrus Duverves	37 "	10 "	200 "
Jan Strickens	48 "	10 "	200 "
Mourik Robberechts	30 "	10 "	200 "
Petrus Claesen	22 "	10 "	200 "
Filip Delau	36 "	8 "	100 "
Joseph Hellincks	35 "	8 "	100 "
Petrus van der Warden	23 "	8 "	100 "
Willem Wallin	19 "	7 "	100 "
Frans Patrie	20 "	6 "	100 "
Petrus Deleinen	26 "	5 "	100 "

Van den 15.

Lord Ponsonby is den 13 dezer naar Londen vertrokken. De Courrier zegt, op eene stellige wijze te kunnen verzekeren, dat deze diplomaat, voor zijn vertrek eenen brief heeft ontvangen, waarin vermeld was, dat de prins van Saxe Coburg gezind was de kroon aan te nemen.

— De heer de Broeckere, een onzer commissarissen te Londen is gisteren middag te Brussel teruggekomen. De prins Leopold blijft steeds in zijne goede gezindheid volharden; de groote hinderpaal is Luxemburg niet meer, maar Limburg, en het is hierover dat tegenwoordig de onderhandelingen gaan. De heer de Broeckere is naar Brussel teruggekomen om nieuwe instructien dienaangaande te vragen; doch de heer Devaux, 11 maandag nacht naar Londen vertrokken, had hem reeds genoegzaam ingelicht. De reis van lord Ponsonby heeft hetzelfde doel. Het gouvernement, zoo wel als de natie, blijft onveranderlijk op dit punt, en men verzekert, dat in dien geest de instructien zijn, welke aan den heer Devaux zijn gegeven. Courrier.

— De door den Regent bij ons leger benoemde officieren (zie ons vorig nummer) zijn de volgende; bij het eerste regement tot luitenant-kolonel, de majoor N. A. Delahaye; bij het vierde regement, tot kolonel, de luitenant kolonel J. E. Laboutte, tot luitenant-kolonel, de majoor J. J. X. Steinon; bij het zesde regement, tot luitenant-kolonel, de majoor P. J. Cuvivet; bij het zevende regement, tot luitenant-kolonel de majoor G. P. Delator; bij het achtste regement, tot luitenant-kolonel, de majoor D. J. Lota; bij het negende regement, tot kolonel, de luitenant kolonel J. P. Strook; bij het tiende regement, tot kolonel, de luitenant-kolonel J. Bouchez, en, tot luitenant-kolonel, de majoor J. B. de Gend; en bij het twaalfde regement, tot luitenant-kolonel, de majoor Ch. J. Doroz.

Bij het eerste regement jagers te voet, tot kolonel de heer J. J. Wuesten, tot luitenant-kolonel, de majoor N. F. Vanbruijssel, en tot majoors, de majoors à la suite F. Borremans, H. C. Schellekens, P. Maenhout en de heer P. C. A. van Assche; bij het tweede regement van hetzelfde wapen, tot majoors à la suite, de heer W. Desagher en de heer J. J. H. Urbain; bij het vierde regement, tot majoors, de majoors à la suite de l'Eau d'Audromont en A. Halbau; bij het zevende regement tot majoor, de majoor à la suite S. Seghers, en eindelijk, bij het tiende regement als boven, tot majoor, de majoor à la suite J. Damman.

Nederlanden.

HERTOGENBOSCH, 18 Mei.

Bij een besluit van Z. M. van den 4de dezer is, naar aanleiding van art. 34 der gewijzigde artikelen van overeenkomst voor de nederlandsche handelsmaatschappij, alsmede van de toelichting, gevoegd bij de voorgestelde verandering in art. 41, de heer Willem de Clercq, tot dus verre secretaris dier maatschappij benoemd en aangesteld tot directeur derzelve, zullende hij, als jongste directeur, krachtens art. 34 voormeld, de functien van secretaris blijven waarnemen.

Ten gevolge van dit besluit, had de heer de Clercq reeds den post van directeur aanvaard.

— Door Z. M. zijn, zoo als wij vroeger gemeld hebben, voorloopig uit den dienst ontslagen alle zoodanige schutters, welke tot den eersten ban behoorden, en, na hunne inlijving, kind of kinderen hebben verkregen, of wier echtgenooten zich in eenen zwangeren staat bevonden. Het departement van binnenlandsche zaken heeft onlangs te kennen gegeven, dat, indien door den dood van het kind of der kinderen, of door het niet verwezenlijken van de vermeende zwangerschap, de eigenlijke oorzaak van het ontslag ophoudt te bestaan, de schutters, welke zich in dat geval bevinden, dadelijk tot den eersten ban zullen worden teruggebracht. Tot verzekering, dat dergelijke personen zich nog in dezelfde omstandigheden bevinden en hunne reclames ten deze, voortdurend gegrond zijn, zullen maandelijks, te beginnen met den 1 juni, aan de plaatselijke besturen behoorlijke attesten daarvan moeten worden ingezonden; deze besturen zullen voorts behoorlijk moeten blijven waken, dat deze attesten niet ligtvaardig worden afgegeven.

— Men spreekt van een koninklijk besluit omtrent eene geheele of gedeeltelijke intrekking van dat, betreffende de korting op de tractementen der ambtenaren, enz.

STATISTIEK. — FRANRIJK EN ENGELAND.

Deze twee natien, welke aan het hoofd der beschaving staan, te vergelijken met betrekking tot de opbrengst en verteering der rijkdommen kan niet onbelangrijk zijn. Wij deelen hier eenige korte overzichten nopens deze vergelijking mede:

Voorwerpen van vergelyking.	In Frankryk.	In Engeland.
		(Ierland en Schotland)
Inwoners	32,000,000.	22,000,000.
Hectares en cultuur	47,000,000.	20,000,000.
Ruwe opbrengst van den landbouw in francs	4,678,708,000.	5,420,425,000.
Zuivere Id. Id.	1,344,703,000.	2,680,150,000.
Uitgevoerde producten	149,050,000.	57,725,000.
Verbruikte Id.	4,529,658,000.	5,344,700,000.
Grondeigenaars	19,000,000.	8,892,000.
Familien die eigenaars zijn	3,804,000.	1,778,000.
Een hectare brengt, middelbaar berekend, op francs	117.	270.
Een landbouwer brengt, middelbaar berekend, op	246.	600.
Manufacturiers	6,352,000.	11,399,858.
Opbrengsten der manufacturen.	1,820,000,000.	3,568,000,000.
Elke persoon brengt dus, middelbaar berekend, op	286.	313.
Uitgevoerd wordende producten van nijverheid	250,000,000.	810,000,000.
Verbruikte Id.	1,560,102,000.	2,757,500,000.
Een inwoner gebruikt, middelbaar berekend, aan producten van nijverheid	48.	125.
En aan producten van landbouw.	141.	242.

Wat maakt, dat de Koningen weg gaan?

De heer Lainé heeft, op de tribune van de kamer der pairs, gezegd: De Koningen gaan weg. Dit gezegde werd door het grootste gedeelte der dagbladen met blijdschap aangenomen en het diende aan dezelve tot tekst om de oorzaken van den val der monarchale magt verschillend te verklaren. Deze oorzaken hebben zij niet ontdekt, of ten minste, zij hebben de ware niet aangetoond, welke intusschen zeer eenvoudig is: De Koningen gaan weg, omdat God weg gaat.

Deze reden is de eenige, welke alles verklaart, hetwelk wij zien, wanneer God weg gaat, blijft er na Hem niets vastgesteld, alles valt en vergaat in de maatschappijen, te beginnen met derzelve opperhoofden. De menschelijke hoogmoede moge tegen deze waarheid strijden, deszelfs pogingen en voorzieningen werken enkel mede om dezelve gevoeliger en treffender te maken. Wanneer gij zegt, dat de Koningen heen gaan, doet gij niets anders dan het eenige uitwerksel aantoonen van eene oorzaak, welke maakt dat alles weggaat; en hetgeen gij hier op de opperhoofden der staten toepast, kunt gij onbeschoord op de staten zelve, op de natien en op alle wezenlijke deelen der maatschappelijke orde toepassen.

Ja, dat alles gaat gezamenlijk weg en kan niet terug komen, voor dat God zelf terug komt, terug geroepen zijnde door de kracht uwer behoeften, door de belijdenis uwer ijdelheid en

door den slechten uitslag van hetgeen gij gemeend had zonder Hem te kunnen doen. Gij gelooft daarvan bevrijd te zijn om de Koningen te zien weg gaan; in uwe oogen is het een ongeluk, hetwelk hen alleen betreft, en hetwelk gij wel zult willen herstellen door hunne plaats te bekleeden; maar hierin bedriegt u de geest van hoogmoed en belet hij u te zien, waarom zij weg gaan. Welnu! begrijpt dat gij in u zelve hetzelfde kwaad, en dezelfde oorzaak van verwoesting en dood omdraagt. De Koningen gaan weg, omdat God zich uit het hart der volken verwijderd heeft, en gij allen zult na elkander weg gaan, zoo lang hij in hetzelfde niet zal zijn terug gekeerd.

Zoo kunnen wij alle inbreuken, welke de opperhoofden der staten op den godsdienst maken, niet anders beschouwen, dan als daden van zinneloosheid en zelfmoord. Helaas! God heeft hen niet noodig; maar zij hebben God noodig. Welk eene erbarmelijkheid hen de zorg van de godheid te zien laten varen op de dingen in welke zij het hunne kunnen bijbrengen, op dat hij in het midden der volken blijve! Zij begrijpen niet dat zij hun graf met hunne eigene handen opdelven! De Koningen gaan weg, zegt men, ons met eene soort van ongelukkige ongerastheid; en dit is inderdaad een der ongelukkigste teekenen van onzen tijd. Ja, zij gaan ongetwijfeld weg; maar waarover beklagen zij zich, nadat zij de zwakheid gehad hebben, om er in toe te stemmen dat God van hen weg ging, na duizend kleine besluiten van ballingschap, waarvan de hunne onafscheidelijk was, te hebben geteekend?

Ja, de Koningen gaan weg, maar ook gij allen gaat weg, voor zoo veel gij louter materiële gouvernementen, roekeloze Vorsten, ministers en raden der kroonen zijt, die u inbeetelt God te kunnen voorbij gaan. De bouwvallen van zijne onheilgide tempels zijn daar, welke uwe hoofden dreigen te verpletteren. Diezelfde volken, welke goddeloosheid gij, door uwe misdadige toegeeflijkheid, en misschien zelfs door uwe strafwaardige grimgelachen, voedde; diezelfde volken zijn daar, welke u bespieden, om u beurtelings te straffen voor dat gij den godsdienst uit hunne gedachten en geweten verdreven hebt. Gij weet niet, hoe vele verlegenheden en gevaren gij u berokkent, door de aardsche van de hemelsche zaak af te scheiden; gij weet niet, wat die oorlog van ongodsdienschtigheid, waarin gij zoo ongelukkiglijk gewikkeld zijt, aan de gouvernementen kost.

De heer Laine heeft gezegd, dat de Koningen weg gaan; wij, wij zeggen u, dat God weg gaat; en dit is vrij wat gewigtiger, omdat dat woord beteekent, dat alles weg gaat, om niet dan na de harde kastijdingen en de geessels, welke uw hoogmoed ons bereiden, en voor welke uw geest van handelen ons noemt, met zijne toestemming, zal behoeden, terug te keeren.

(Ami de la Religion)

LETTERKUNDIGE AANKONDIGINGEN.

89. * * Bij den Boekhandelaar J. T. SOMMER, te Al-melo, staat eene intekening open op het belangrijk Werkje, getiteld:

ZELDZAME EN WONDERBARE VERSCHIJNINGEN, aan zekeren Landman, genaamd THOMAS IGNATIUS MARTIN, te Gallardon, in het departement Eure en Loire, ten opzichte der rampen, welke Frankrijk tot het jaar 1840 bedreigen, benevens een gestreng Staat- en Geneeskundig onderzoek van zijn gemoedsgestel en het verhaal van zijne verschijningen aan den toenmaligen Koning van dat Rijk LOUWYK XVIII, in een bijzonder gehoor, alsmede bewijzen voor de echtheid van deze verschijningen; naar het Fransch.

Het Werkje, hetwelk hier aangekondigd wordt, behoort niet tot die veelvuldige voorzeggingen, welke van tijd tot tijd het licht zien, van allen grond der waarschijnlijkheid ontbloot zijn, en waaraan geen mensch, die nog eenig gezond verstand bezit, gelooven kan. Neen! hetzelfde is van eenen geheel anderen aard, en draagt alle kenmerken der waarheid en opregtheid. Hetzelve bevat eene gebeurtenis, welke door Geneesheeren, Geestelijken, van hoogen en minderen rang, en staatspersonen gestaafd is, wier getuigenissen in dit boekje te vinden zijn.

Het Werkje zal omtrent 7 vellen druk in groot 12° bevatten, en aan Heeren Intekenaren tegen Zeventig Cents in de maand Juli aanstaande afgeleverd worden, en buiten intekening Vijf en tachtig Cents kosten. De intekening staat open uiterlijk tot ultimo Mei. Het bericht van Intekening is in de voornaamste Boekwinkels alom te bekomen.

BEKENDMAKINGEN.

92. * * Op Donderdag en Vrijdag, den 26 en 27 Mei 1831, des morgens ten 9 ure, zal te Schyndel, van wege

de Reddelaars van den loedel van Z. H. Eerw. den Heere A. VAN ALPHEN, Vicarins-Generaal Apostoliek van het Bisdom van 's Hertogenbosch, en Pastoor der R. K. gemeente aldaar, ten pastorijs huize, in het openbaar en op crediet worden verkocht:

Een aanzienlijke INBOEDELE, bestaande in KABINETTEN, HOEKBUFETTEN, BUREAUX, PERS, KASTEN, UITTREK, LADE, PENANT, SPEEL, NEERSLAANDE, NACHT, en andere TAFELS, HUISKLOK met nootenboomen kast (zijnde een 8 dagen werk), VRIESSCHE KLOK, LIT-DANGES met geel more-behangsel, onderscheiden PAVILLOENEN, beste veeën meesters en dienboden BEDDEN, MATRASSEN, KATONEN en WOLLENDEKENS, O. I. Sora, eene BLAAUW PORCELEINE TAFEL, eenige THEE en KOFFIJ, SERVIEZEN, eene groote partij ENGELSCH AARDEN, GLAS, gemaakte ZILVEREN en GOUDEN WERKEN, een fijn DAMAST en ander TAFEL en BEDDENLINNENS, eene groote partij KOPER, TIN, BLIK, IJZER, HOUT en KUIPWERKEN, eenige SPIEGELS en SCHILDERIEN, eene menigte STOELLEN met GEVULDE en MATTEN ZITTINGEN, ook LOSSE KUSSENS, eene zeer gemakkelijke CHAIS, een KARRETTE KAR, dito TUIGEN, PAARD en hetgeen verder ten berde zal worden gebragt. — Alles daags vóór de verkoop, van des morgens 7 tot 12 en van des namiddags 2 tot 6 uren, te zien. — Zullende de tweede dag de Lit-d'Anges, Paviljoenen, Tafel- en Bedden-Linnens en het gemaakt Goud en Zilver worden verkocht. — Die iets verschuldigd is aan of te vorderen heeft van voorschreven Boedel, worden verzocht daarvan betaling, of daartoe aanvraag binnen vier eerstkomende weken, aan W. VAN LEEUWEN, in de Halsche Barier, te Bostel, te doen.

93. * * OPENBARE VERKOOPING

VAN EENE
EXTRA SCHOONE PARTIJ

PUIK WINTER-HARING.

GEKUIPT IN TWEE EN DERTIG TONNEN.

De heer Militaire ONDER-INTENDANT van de eerste Klasse, belast met den administrativen dienst der Vesting 's Hertogenbosch, als daartoe behoorlijk gemagtigd, zal, op Woensdag den 25 Mei 1831, des namiddags ten 2 ure, door het ministerie van den Vendumeester JOHAN MARINUS OFFERS, ten zijnen huize, in de Hinthamerstraat, litt. C, n° 137, ten overstaan van gemelden heer Onder-Intendant, verkoopen: Eene extra schoone partij puiK WINTERHARING, gekuip in twee en dertig tonnen.

Zullende dezelve verkocht worden per ton, tegen contante betaling.

Welke voorschreven Haring daags voor de Verkoop, van des morgens 10 tot 12 uren, en des namiddag van 2 tot 5 uren, ten huize van den Vendumeester voornoemd, voor een ieder te zien is.

Iemand inmiddels eenige informatie deszake aangaande verkiezende, vervoege zich ten Kantore van voornoemden heer Onder-Intendant, en den Vendumeester, voornoemd.

ZEGT HET VOORT.

94. * * Bij J. WEEMHOFF, te Engelen, is verkrijgbaar

ZUIVER HOLLANDSCHE GENEVER

VAN DE BESTE KWALITEIT,
voor eenen redelijken prijs, per Kan of op Fust.

BEURSPRIJS DER EFFECTEN.

AMSTERDAM den 14 Mei.

NEDERL. Werkel. Schuld.	2 1/2 pCt.	38	38 3/4	38 1/2
— Uitgestelde dito.	3/4	15	15 1/4	15 1/2
— Kansbiljetten.	14 1/2	15	14 1/2	14 1/2
— Schatk. bilj. groote.	50 1/2	51 1/4	50 1/2	50 1/2
— Dito kleine à 100	49 3/4	50 1/4	49 1/2	49 1/2
— Dito, dito à 50	50 1/2	51 1/4	50 1/2	50 1/2
— Recepis., geldl. 1830, à 5 pCt.	86	86	86	86
— Vrijwillige Geldleening. " 6 "	63 1/4	63 1/4	63 1/4	63 1/4
— Amortisatie-Syndikaat. " 4 1/2 "	50 1/4	51 1/4	50 1/4	50 1/4
— Dito, dito " 3 1/2 "	82 1/4	83 1/4	82 1/4	82 1/4
— Domein-Losrente " 3 1/2 "	9	9	9	9
— Anticipatie-billet. 1831. " 6 "	77	77 1/4	77 1/4	77 1/4
— Handel-Maatschappij " 4 "				